

Beytu'l Haram Allah İçin de, Şam O'ndan Başka Bir İlah İçin Öyle Mi?!

Beytu'l Haram'da Tavaf da, Şam Topraklarında Cumhuriyet Öyle Mi?!

Suriye Televizyonu'na özel bir mülakat veren geçiş dönemi Cumhurbaşkanı Ahmed eş-Şara, Şam ülkesindeki bir sonraki siyasi aşamanın özelliklerinden bahsetti ve kendisine siyasi yönetim şekline ilişkin tasavvuru hakkında sorulduğunda şu cevabı verdi: **“Suriye, doğal halini koruyacak bir ülke olup, yönetim biçimi cumhuriyet, parlamentosu, yürütme organı ve birbirleriyle iş birliği yapan otoriteleri bulunmaktadır.”** Ekonomik sistem düzeyinde eş-Şara şunları açıkladı: “Suriye'de serbest piyasa ve yatırım kolaylığı birçok istihdam fırsatı sağlıyor ve bu nedenle uygun yatırım ortamı ve yasalar da dahil olmak üzere bunun için gerekli bileşenlerin sağlanması gerekiyor.”

Ey laiklik, cumhuriyeti ve serbest piyasasıyla kendini Şam halkına başkan olarak dayatan ve yönetimi bir hükümete ve bakanlığa dönüştüren kişi, artık aldatmayı bırak; zira sen, Allah'ı ve O'nun mümin kullarını aldatamazsın! Ama kesinlikle seni aldatan bizzat nefsin olup O'nun kanun ve şeriatını sırtının arkasına atıp perçemini elinde tutanın emrini hafife alarak sen de nefsini aldattın. Şüphesiz Rabbin, yaptıklarını ve içinde gizlediklerinizi hakkıyla bilen ve kuşatandır. Eğer acele edersen Rabbin, cezası çabuk olandır; yok eğer tövbe eder ve doğru yola girersen, O seni kurtarır ve emniyete kavuşturur; o halde inatçı bir zorba olma.

Ey laiklik, cumhuriyeti ve serbest piyasasıyla kendini Şam halkına başkan olarak dayatan kimse; bunlar, zamanımızın küfür ve şirki olup bunlarla Beytin tavaf edilip Beytin Rabbinin şeriatından başkasıyla yönetilmesi, Allah'ı inkar edip O'na ortak koşmaktır! Eğer bu şirk değilse, o halde şirk nedir ey kendini mümin Şam halkının üzerine başkan olarak dayatan kimse?!

İhramı, tavafı ve ritüelleriyle Beytu'l Haram'ın Rabbi Allah iken Şam'ın ise Allah'tan başkasına ibadet edilip itaat edildiği cumhuriyet ve tağut laiklik olması akıllara durgunluk veren bir garipliktir! Bu zihinlerin nasıl da kaprisleriyle ezilip hayalleriyle aymazlaşması ve bu kalplerin üzerinin nasıl da otoritenin parıltısı ve krallığın sahteliğiyle örtülmesi ve bu nefislerin nasıl da ahmaklaşıp arzularının ve kötülüklerinin nefisleri kontrol altına alarak hakimlerin hakimi Allah Subhanahu'nun hükmüne meydan okuması şaşılacak bir şeydir! Yoksa sen başıboş bırakıldığını ya da yapıp kazandığın şeylerin bir musibet olarak sana isabet etmeyeceğini mi sanıyorsun; oysa bu, Celil ve Cabbar olan Allah'ın vaadi ve sözüdür: **إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلَىٰ فِي الْأَدْلِيَّةِ** **“Allah'a ve Peygamberine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar.”** [Mücadele 20]

Nefsi kendisini, İslam toprakları olan Şam topraklarındaki Allah'ın mümin kullarını Allah'ın şeriatından başkasıyla yönetmeye sürükleyen ve İslam'ın Hilafetini terk edip laik cumhuriyeti bir yol olarak benimseyen kişiye; ömrüne yemin olsun ki bin yıl İslam kültürünün içine dalsan, Şam halkı için bir devlet ve sistem olduğunu iddia ettiğin cumhuriyetinin ne kökünü ne dalını ne de türevini bulamazsın. Ama eğer Atina ve Roma'nın şirkine dalarsan, kesinlikle aslını ve faslını bulabilirsin; çünkü bunlar, habis laikliğin tohumunun filizlendiği yerlerdir.

Nitekim cumhuriyet, monarşinin egemen olduğu bir zamanda genel halk iradesinin bir ifadesi olarak antik Yunan şehirlerinde var olmuş, daha sonra cumhuriyetin önemini ve insanların yönetime ortak olması ve halkın egemenliği yoluyla onların kendi işlerini yönetme hakkını teyit eden Titus Livius ve Plutarkhos'un fikirleri gibi Roma krallarının ve imparatorlarının tiranlığına karşı cumhuriyeti destekleyen fikirlerin popüler hale geldiği Roma'ya intikal etmiştir.

Avrupa'nın laikliğe dönüşüm çağında, Avrupalı laikler, dini kilise devletine karşılık cumhuriyet mefhumunu benimsediler; dinden kaçan Avrupalı laik zihniyet, Yunan Atina'sının ve onun kölelerine liderlik edip yönetmek için icat ettiği sistemlerin dibine kadar inip karar kılincaya kadar şirk tarihinin derinliklerine dalmış, Atina halkının bireylerinin, halk toplantıları yoluyla karar aldıkları iddiasından yola çıkarak Batı, kölelerine liderlik edip yönetmek için bunu

aşırı ve insanı yönetici ve akli da hükümlerinin kaynağı kıldıktan sonra da cumhuriyetini icat etmiştir. Dolayısıyla modern cumhuriyet, vatandaşlık mefhumunu ve laikliğin pekiştirilmesi için cumhuriyetin önemini ortaya koyan Machiavelli ve Guichardin'in fikirleri üzerine kurulmuştur.

On yedinci yüzyılın ortalarında, yani 1649'da Cromwell ile birlikte İngiltere'de cumhuriyetin varlığı ortaya çıkmış ve bununla birlikte o zaman cumhuriyete davet eden siyasi fikirler 1656'daki iç savaş sırasında Harrington tarafından ön plana çıkarılmıştır; zira halkın özgürlüğünü garanti altına alacak ve antik çağ yasalarını çağdaş aşamaya uyarlayacak siyasi kurumların kurulmasını, diğer bir ifadeyle kiliseyi, onun otokrasisini ve teokratik-dini devletini aşmak için cumhuriyetin kurulmasını talep etmiştir.

On yedinci ve on sekizinci yüzyıllarda John Locke, John Stuart Mill, Montesquieu ve Rousseau gibi birçok Batılı filozof ve düşünür, halk egemenliğine ve "toplumsal sözleşmeye" çağıran siyasi fikirleri yayarak devlet ve halk arasındaki ilişkiye yeni yorumlar getirmiş ve devletin ve iktidarın bireyler ve yöneticiler arasındaki bir sözleşmeye dayanması gerektiği, otoritenin meşruiyetini halktan aldığı, dolayısıyla halk adına ve onun çıkarları için yönettiği, cumhuriyetin laik vizyonları tercüme etmek için ideal bir çerçeve olduğu şeklinde otoriteye tamamen seküler bir bakış açısıyla yeni bir içerik kazandırmıştır. Böylece bu fikirler, cumhuriyet sisteminin sağlam temelleri ve meşruiyetini doğrudan Tanrıdan aldığı ve onun adına ve onun yetkisiyle yönettiğini iddia eden kilise ve onun din devletiyle yüzleşmenin önemli bir aracı olmuştur.

Bunlar laik cumhuriyetin ve onun cumhuriyet sisteminin kökleridir ey Şam yönetiminin sahibi; peki laiklik tamamen küfür ve şirk değilse başka ne olabilir? Dolayısıyla cumhuriyet ve onun serbest piyasası, yönetim ve ekonomi düzeyinde laiklik bir küfürdür. Şunu çok iyi bil ki, laiklik maskaralığı bir küfür, atası ikiyüzlülük, onun cumhuriyeti, cumhuriyet sistemi ve serbest piyasası küfrün bir kolu ve onun bir parçasıdır. Dolayısıyla laiklik ve onun cumhuriyeti, sana vehmettikleri gibi dine yönelik tarafsız bir bakış açısı ya da yüzeysel insanların inandığı, sahte politikacıların pazarladığı ve adam kılıklı düşünürlerin saptırdığı gibi tüm dinlere eşit mesafede değildir. Aksine laiklik ve onun cumhuriyeti, alemlerin Rabbinin dini olan İslam'ını hayattan tasfiye eden ve yok eden bir hayat felsefesi ve insan yapımı bir dindir. Dini hayattan ayıran laiklik akidesi ise, dinini hayatından ayırmaktadır. Bu yüzden kendini yorma; zira din için bırakılan alan ölüm ve felsefi üslup ise bir yok oluşturmaktır. Dolayısıyla cumhuriyet sistemi ile İslami yönetim bir arada olması imkânsız olan iki zıt şeydir; çünkü onlardan birinin yaşaması, diğerinin ölümü ve yok oluşu demektir.

Bir Müslüman laik değildir ve bir laik de Müslüman değildir; yeter artık bu kadar saçmalık. Herhangi bir inanç veya dinde, ihramı, tavafı ve ritüelleriyle Beytu'l Haram Allah için de ve cumhuriyeti, cumhuriyet sistemi, serbest piyasası, sistemleri, hükümleri ve laik tiranıyla Şam topraklarında Allah'tan başka bir ilah ve sen de bunların yöneticisisin öyle mi; böyle bir durum nasıl İslam ve iman olabilir Allah aşkına?

Ömrüne yemin olsun ki Allah bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır; o halde nasıl olur da Beytu'l Haram'da iman ve ibadet olurken Şam'da küfür ve masiyet olabilir?! **أَلَيْهَ كَيْفَ يَتَّبَعُ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا قَلْبٌ يُقْبَلُ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْأَجْرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ [Neml 60] "Allah'tan başka bir ilah mı var! Doğrusu onlar sapıklıkta devam eden bir güruhtur."** **Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.** [Al-i İmran 85]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Münâcî Muhammed